

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 10062/19
13.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Целетовић Цуцић и Весне Карацић-Ристић, чланова већа у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., ул. ... бр. ..., које засгупа пуномоћник Драгомир Тодоровић, адвокат из Вршца, ул. Жарка Зрењанина бр.42, против тужене ВВ из ... ул. ... бр. ..., коју заступа пуномоћник Данило Лукић, адвокат из Пландипгга, ул. Војвођанска бр.19, ради исплате дуга и неоснованог обogaћења, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Вршцу П 2255/18 од 15.4.2019. године, у седници већа одржаној дана 13.5.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Вршцу П 2255/18 од 15.4.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка као **НЕОСНОВАН**.

Образложење

Изреком побијане пресуде Основног суда у Вршцу П 2255/18 од 15.4.2019. године, ставом првим усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да тужиоцима у року од осам (8) дана и под претњом принудног извршења исплати новчани износ од 3.400,00 еура у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате са каматом по стопи одређеној чланом 4. став 1. Закона о законској затезној камати (камата на евре) почев од дана 15.12.2015.године па до исплате као и износ од 179.300,00 динара са каматом по стопи прописаној законом о затезној камати почев од дана 18.02.2016.године па до коначне исплате. Ставом другим обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова поступка, исплати износ од 135.460,00 динара.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386

Закона о парничном поступку (“Сл.гласник РС” бр. 72/11, 55/14, 87/18... са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба тужене неоснована.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом тужене указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, супружници, овде тужиоци АА и ББ живе у месту ..., ул. ..., а преко пута, са друге стране исте улице у којој живе, у кући, кућни број бр. ... живео је брат тужене и њихов комшија, ГГ, са којим су били у добрим пријатељским односима. Покојни ГГ након смрти оца са којим је имао закључен уговор о доживотном издржавању стекао је у власништво очев део породичне куће у ..., ул. ... бр. ... и 1/2 дела који је имала пок.мајка, док је тужена ВВ постала власник 1/4 мајчиног дела и дела који је имала након смрти другог брата који је умро пре 20 и више година, тужена ВВ живи са супругом у ... Тужиоцима је јула 2015.године пок. ГГ понудио да им прода кућу у ... у ул. ... бр. ...,обзиром да он у тој кући није живео, већ у кући поред на истом плацу у бр.61, коју понуду су тужиоци прихватили, јер су истог познавали и у њега имали поверења, а одговарало им је да сређују кућу која је у близини породичне куће у којој живе као и да купопродајну цену исплаћују у више рата према могућностима. У Месној канцеларији ... дана 13.07.2015.године тужилац АА и ГГ потписали изјаву којом су потврдили да је АА из ..., исплатио ГГ из ... новчани износ од 120.000,00 динара, да је ГГ тужиоцима одмах по исплати износа од 1.000 евра дао кључ од предметне куће, те да су заједно тужилац и комшија ГГ, након што су тужиоци сазнали да је и тужена један од сувласника предметне куће отишли код ње у ... и том приликом исплаћен јој је износ од 500 евра уз договор да укупну купопродајну цену за кућу исплате тако што ће туженој исплатити износ од 3.300 евра а комшији ГГ исплате износ од 4,300 евра. Тужиоци су децембра 2015.године туженој исплатили на руке још 1.800 евра уз договор да ће остатак од 1.000 евра исплатити јула 2016.године, док су са комшијом ГГ имали договор да му на име купопродајне цене, поред 120.000,00 динара које су исплатили јула 2015.године и износа од 600 евра који су му исплатили да плати порез за обе куће и од 500 евра у октобру 2015.године како би купио дрва за предстојећу зиму, плаћају у ратама када му буде потребан новац. У јануару 2016.године тужилац се договорио са својим рођаком ДД који је предузетник и има регистровану самосталну занатску радњу „...“ у ... да исти обави радове у кући у циљу извлачења односно отклањања влаге. Тужиоцу АА је одговарало да радове изводи његов рођак управо због могућности договора са њим у вези са плаћањем радова односно могућности да радове исплати у више рата, радови са материјалом су 179.340,00 динара према рачуну број 17/16 издатом 18.02.2016.године, а тужиоцу су цену исплатили из два пута уплатом износа од 100.000,00 динара дана 17.03.2016.године и износа од 79.340,00 динара дана 15.05.2016.године за које му је од стране СЗР “...“ ... издата признаница бр 7/ 16 и признаница бр.18/16 обе по рачуну бр.17/16. Брат тужене преминуо је ...године те је након његове смрти тужена ВВ постала једини власник куће у, Тужилац је након

смрти комшије разговарао са туженом око исплате остатка дуга како оног који има у односу на њу тако и односу на њеног брата те су постигли договор да јој тужиоци до краја 2016.године, од соје исплате остаток од 3.000 евра, али када су сходно том договору контактирали тужену, новембра 2016.године и понудили да јој исплате 3.000 евра како су се договорили тужена је захтевала од њих да јој на име купопродајне цене исплате поред тих 3.000 евра још 2.000 евра, односно укупно 5.000 евра што су тужиоци одбили. Како нису успели да постигну даљи договор са туженом истој су новембра 2016.године вратили кључеве од предметне куће. Међу стракама је неспорно да је тужена, ВВ тужиоцу АА исплатила износ од 120.000,00 динара и то дана 07.11.2016.године путем поште са назнаком „враћам братов дуг на број 61“, и да су тужиоци од јула 2015.године до октобра 2016.године плаћали рачуне за кућу за електричну енергију, телеком услуге, гас и комуналне услуге, те да је тужена августа 2016.године кућу продала купцу ЂЂ за купопродајну цену од 250.000,00 динара.

Одлучујући пре свега о приговору недостатка активне легитимације на страни тужиље ББ, а имајући у виду одредбе члана 205 Закона о парничном поступку првостепени суд је у конкретном случају нашао да су тужиоци АА и ББ супружници који живе у породичном домаћинству, да заједнички доприносе издржавању своје породице и да се издржавају од свог рада и својих примања, прихода које остварују од пољопривреде и зараде коју тужиља остварује у привредном друштву у коме је запослена, те да су имали намеру да купе кућу која би била њихово заједничко власништво у којој би са својом децом, након адаптације куће и живели. Како је заједничка одлука тужилаца као супружника да купе предметну кућу у ... и да су купопродајну цену за исту отплаћивали од заједничких средстава према усменом споразуму који су тужиоци имали са пок.комшијом, то првостепени суд налази да је неоснован приговор недостатка активне легитимације на страни тужиоца ББ из ...

Имјући у виду чињенично стање, које је првостепени суд утврдио на основу писмених доказа и нарочито датих исказа парничних странака и сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ којим исказима је поклонио веру (исказу тужене првостепени суд је поклонио веру у делу у коме је сагласан са исказом тужиоца и сведока односно у делу у коме нема спорних чињеница међу странкама) првостепени суд је применом одредби члана 17, 132, 210, 219 и 277 ЗОО и члана 4. Закона о затезној камати усвојио тужбени захтев у целости.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева првостепени суд је утврдио потпуно и поуздано на основу изведених доказа које је оценио правилном применом одредбе чл. 8 ЗПП. Другостепени суд прихвата потпуне и правилне разлоге које је првостепени суд дао за свој чињенично – правни закључак. Жалбено оспоравање утврђеног чињеничног стања не води другачијој оцени изведених доказа нити формираном закључку суда у вези постојања обавезе тужене да изврши исплату дугованог износа односно да изврши повраћај износа који је стекла по основу неосновног обогаћења.

Супротно жалбеним наводима тужене, Апелациони суд налази да је првостепени суд потпуно и правилно утврдио све чињенице од значаја за правилну примену материјалног права и закониту одлуку у овој правној ствари.

Наиме, супротно жалбеним наводима тужене правилно је поступио првостепени суд када није приликом одлучивања прихватио наводе тужене да иста није имала било какав договор са тужиоцима, да није знала за постојање било каквог договора у вези са куповином предметне куће који су тужиоци имали са њеним покојним братом, као и да јој тужиоци ништа нису плаћали на име купопродајне цене нити да јој је познато да су на кући изводили било какве радове, обзиром да су такви наводи и по налажењу овог суда нелогични и паушални и супротни писменим доказима у спису предмета као и исказима тужиоца и сведока, а тужена за те наводе није пружила било какав доказ.

Наиме, сама тужена наводи да јој је познато да су тужиоци плаћали рачуне за кућу као и да су кључеви од куће били код њих, да су се понашали као да је кућа њихова, да су користили замрзивач, радили башту, садили кромпир, спавали и сл. Имајући у виду да је у току поступка утврђено да су тужиоци предузимали радове у погледу сређивања куће, отклањања влаге, те да је утврђено да су за исту плаћали рачуне и након што је комшија ГГ умро, повремено и боравили у кући, косили траву, одржавали домаћинство и двориште, садили башту, понашање истих је и било као понашање домаћина што засигурно не би био случај да нису имали било какав договор у вези са куповином куће те да за исту нису исплатили више од половине купопродајне цене. Тим пре што овакве наводе и домаћинско понашање тужилаца, потврђују и сведоци саслушани у току поступка.

Правилно налази првостепени суд да у конкретном случају тужена након смрти брата ГГ није имала вољу да се постигнут усмени договор који су са тужиоцима имали реализује, те да је иста у обавези да тужиоцима врати оно што је од истих примила на име испуњења обавезе. Имајући у виду да су тужиоци туженој на име њеног дела, као тада једног од сувласника предметне куће у ... исплатили укупан износ од 2.300 евра и то 500 евра одмах у јулу 2015.године као капару и 1.800 евра по њеном захтеву у децембру 2015.године, а покојном брату тужене ГГ чији је тужена једини наследник, поред капаре у износу од 120.000,00 динара коју је тужена вратила, износ од најпре 500 евра па 600 евра, односно укупно 1100 евра, те да су у кућу улагали и да су их радови за чије су извођење ангажовали СЗР „...“ „...“, на уклањању влаге а за које су потврдили и саслушани сведоци ЂЂ, ЕЕ, ДД да су извођени, коштали 179.340,00 динара коју цену су исплатили у целости закључно са мајем 2016.године, тужиоци имају право да им се врати оно што су на име испуњења своје обавезе туженој односно њеном покојном брату дали, односно тужена је у обавези да им наведени износ исплаћен на име купопродајне цене врати, односно накнади вредност улагања према достављеном рачуну и спецификацији извођача радова

Ни осталим наводима жалби не доводи се у сумњу правилност одлучивања првостепеног суда.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилно применом одредбе члана 150 и 153 Закона о парничном поступку, сходно АТ и ТТ важећим у време пресуђења.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе чл.390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

С обзиром на исход овог спора, Апелациони суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да тужена није успела са жалбом, па је у смислу члана 165 став 1 ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић